

§ 6.

Med Hensyn til Sagers Behandling ved Sretten komme de almindelige for Underretterne gældende procesuelle Regler til Anvendelse, dog at private Srettsager blive at behandle overensstemmende med Reglerne for Gæsteretsbehandling, ogsaa i Henseende til Paaanke, og at i disse Modfordringer kunne gøres gældende uden Kontrasgemaal, for saa vidt Paastanden ikke gaar ud paa at faa selvstændig Dom for nogen Del af Modfordringens Beløb.

I Srettsager, derunder ogsaa Optagelse af Søforklaringer og Tingsvidner, bortfalder den i D. L. 1—13—12 befalede Indstævning af tidligere førte Vidner.

Eksekution kan ske efter en Doms Udskrift.

§ 7.

Naar Omstændighederne kræve det, kan Sretten, eller i det i § 1, 2det Stykke, sidste Punktum ommeldte Tilfælde dens Formand, til Foretagelse af Syns- og Skønsforretninger samt Takstationer udmelde Mænd, der ere bosatte i en af de andre Jurisdiktioner i Amtet.

§ 8.

Ved Søforklaringer bør der saavidt muligt tilvejebringes Oplysning om alle de Kendsgerninger, som ere af Betydning for de ved den paagældende Begivenhed berørte private Interesser.

Retten bør til den Ende minde den Skipper, der i Hensyn til Solovens § 40 gør Anmeldelse om Søulykke, om nøje at iagttage, hvad der i den nævnte Lovbestemmelse er ham paalagt, og om til Søforklaringen at medbringe alle de Folk, som kunne give Oplysning om det forefaldne. Retten bør paase, at de, for hvis Interesser Forretningen kan have Betydning, varsles til at overvære den, for saa vidt det er den, som begærer Søforklaringen, eller Retten selv bekendt, at de eller deres Fuldmægtige ere til Stede i Nærheden, saa at de kunne tilkalbes uden utilbørlig Opsættelse af Søforklaringen, ligesom at der i øvrigt, for saa vidt Tiden tillader det, sker en almindelig offentlig Bekendtgørelse om den forestående Søforklaring med Tilkendegivende af, naar den af Skipperen indgivne Anmeldelse m. m. ligger til Eftersyn paa Rettens Kontor.

I Retsmødet modtages først Skipperens mundtlige Forklaring, og derefter afhøres de af Skipperen fremstillede eller af Retten indkaldte Vidner, hvert for sig, saaledes at ingen paahører en andens Forklaring.

Findes Forklaringerne ufuldstændige, utydelige eller ubestemte, bør Retten, under Jævnførelse med Skibsdagbogen eller den af Skipperen i Mangel af saadan til Retten indgivne skriftlige Fremstilling, saa vel af egen Drift som efter Foranledning af de i Sagen interesserede, søge ved yderligere Spørgsmaal at erholde sikker Kundskab om, hvad enhver selv har erfaret. Retten kan fremdeles opfordre Skipperen og andre vedkommende til at foranstalte Syns- og Skønsforretninger optagne eller andre til Sagens Oplysning tjenlige Skridt foretagne. Om fornødent bliver Undersøgelsen at fortsætte gennem flere Retsmøder. — Edsættelse maa i Reglen først finde Sted, efter at samtlige Vidner ere endelig afhørte.

§ 9.

Er Skibet forulykket eller forladt i Søen, eller har det stødt paa Grund og ikke kunnet komme af uden fremmed Hjælp eller Overbordkæstning eller Røpning, eller har det lidt Skade ved Ildsvaade eller haft Sammenstød med andet Skib, eller er det uden for dansk